

РЕШЕНИЕ

№ 752

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 14.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13123** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. С., гръцки гражданин против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-007539 от 25.10.2019г., с която на С. на основание чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – прекратяване регистрацията на ППС с рег. № NIP8442 за срок от 6 месеца до /десет/ месеца до една година, като с налагане на мярката са иззети: СРМПС № 0950347 и 2 бр. регистрационни табели с номера 8442 Гърция.

Жалбоподателите сочат, че: заповедта е издадена в нарушение на чл. 146, т.3 от АПК, Твърди се, че г-н С. не е управлявал автомобила с твърдяната концентрация на алкохол в кръвта, т.к. към момента на проверката автомобилът не е бил в движение. Наред с това в издадената заповед за ППАМ не е посочено кое предложение от чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП е нарушено. Не са представени и доказателства за компетентност на органа издал заповедта. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Началник Сектор към СДВР Отдел Пътна Полиция не се представлява, не изразява становище.

Административен съд – София град, като взе предвид изложените доводи, съобрази приложените писмени доказателства и закона, намира за установено следното:

На 24.10.2019 г., около 23:10 ч., в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към ул.“св. св. К. и М.“, управлява личния си лек автомобил „Тойота А.“ с рег.

№ NIP-8442. Пред № 1 е спрян за проверка от свидетелите очевидци, като при проверката с техническо средство алкотест дрегер 7410+С № 0012. Проба № 1028, същият отчете положителен резултат 1,61 промила на хиляда алкохол в издишания въздух. Издаден е талон за медицинско изследване № 0058354 за УМБАЛ Св. А. – С.. От Протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество се установява, че взетата кръвна проба от Д. С. доказва етилов алкохол в количество 1,2 на хиляда в кръвта.

Предвид установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на административния акт по реда на чл. 168 от АПК съдът намира следното от правна страна:

Оспореният административен акт е връчен на Д. С. на 25.10.2019г., а жалбата е подадена на 08.11.2019г. поради което същата е в срок по чл. 149, ал.1 от АПК, подадена от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което жалбата е допустима. Разгледани по същество, жалбата е неоснователна. Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт – принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП.

С т.3 от Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. издадена от министър на вътрешните работи е определено ОДМВР да осъществяват контрол по ЗДвП.

С т.2.3 от Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. издадена от директор на СДВР са оправомощени назначените по график служители на длъжност "полицейски и младши полицейски инспектори" в структурата на „Охранителна полиция“ от РУ при СДВР да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т.2а от ЗДвП.

По силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, определени от министъра на вътрешните работи служби, контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като на основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1, както и да отнемат табелите с регистрационен номер в допустимите от закона случаи. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т.2а от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях лица. В случая е определено от министъра на вътрешните работи, че СДВР е служба, която осъществява контрол по ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т.2а, б. "б" от ЗДвП - За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Установено е безспорно, че жалбоподателят Д. С. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, като в случая е била 1,61 на хиляда, измерена с техническо средство Дрегер – "Алкотест 7410+ С № 0012. Нарушението на водача е констатирано с издаден Акт за установяване на административно нарушение № Д607683/25.10.2019г., който има обвързваща доказателствена сила до установяване на противното, съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП.

Съгласно чл. 7, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, когато с техническо средство е установена концентрация на алкохол над 1,2 на хиляда, полицейски орган отвежда лицето до мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване.

От изложеното се налага извода, че ЗППАМ е издадена в съответствие с материалноправните изисквания.

Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. ПАМ не е административно наказание. Оспорената заповед има самостоятелни правни последици, различни от административния акт, с който се установява нарушение и се налага административно наказание. Поначало административният акт, с който се прилага превантивна ПАМ, предхожда налагането на адресата на административно наказание или присъда. Всяко от тях има различно предназначение и самостоятелни правни последици. Релевантният за приложението на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП юридически факт е фактът на допуснато административно нарушение, което следва да е установено и подведено под приложимата материалноправна норма. В случая органът е посочил правните основания и фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта. Непосочването на номера на предложението от чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, което е нарушено не е съществено процесуално нарушение, поради това, че защитата срещу издаден административен акт се извършва спрямо установените факти, а не срещу посочената правна норма. В случая както фактите, така и нарушената правна норма са правилно посочени и в достатъчна пълнота, за да може наказаното лице да организира защитата си. С принудителните административни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма, с нея не се реализира правна отговорност. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, в случаите по чл. 171, т. 2а, б. "б" ПАМ се прилага с определен срок. Заповедта е съобразена с целта на закона при определяне срока на ПАМ. Мотиви относно продължителността на срока на мярката – 180 дни се съдържат в констативната част на акта и са свързани с тежестта на нарушението, с оглед установената високата концентрация на алкохол – 1,61 на хиляда, за каквото нарушение е предвидена наказателна отговорност – чл. 343б, ал.1 от ЗДвП. Предвид вида на деянието, за което е наложена ПАМ, размерът на концентрацията на алкохол в кръвта е съставомерен елемент от фактическия състав. Съответно по-високия размер на алкохол в кръвта, обосновава извод за по-висока степен на опасност на нарушението, което от своя страна е основание за определяне на по-продължителен период на наложената ПАМ. Законосъобразно е определен срок от 6 месеца на ПАМ. Следва, че са налице с пълнота мотиви относно продължителността на срока на ПАМ. В този смисъл е съдебната практика на ВАС:

решения по адм. дела № 10633/2017 г., № 12709/2017 г. и № 12170/2017 г.

Административният орган е доказал обстоятелствата, попадащи в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП и обуславящи прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след употреба на алкохол.

Административният акт съдържа необходимият обем мотиви съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, които се допълват от изложените в АУАН, съставляващ част от административната преписка. От данните по преписката и приобщените към заповедта мотиви в АУАН съдът приема, че определения в условията на оперативна самостоятелност срок на ПАМ не противоречи на целта на закона. С оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение на жалбоподателя е наложена ПАМ на основание чл. 171, т.2а, б. "б" от ЗДвП в съответствие с чл. 6, ал.2 от АПК.

Съгласно чл. 171, ал.4 от ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "и", "к", "л", "м", "н" и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се иземват и табелите с регистрационен номер. В съответствие с посочената разпоредба е иззето СРМПС № 0950347 и два броя регистрационни табели № NIP8442 - Гърция. С посочване номерата на регистрационните табели административния орган е конкретизирал ППС, спрямо което се налага ПАМ.

Предвид изложеното, съдът намира, че така издадената заповед, е законосъобразна като издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, в съответната форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправните предпоставки и е съобразена с целта на закона, поради което жалбите като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С., гръцки гражданин против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-007539 от 25.10.2019г., с която на С. на основание чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – прекратяване регистрацията на ППС с рег. № NIP8442 за срок от 6 месеца до /десет/ месеца до една година, като с налагане на мярката са иззети: СРМПС № 0950347 и 2 бр. регистрационни табели с номера 8442 Гърция.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: